

1 Ce înseamnă conceptul juridic de „notificare sau comunicare a actelor judiciare” în termeni practici? De ce există norme specifice privind „notificarea sau comunicarea actelor judiciare”?

În practică, „notificare sau comunicare” înseamnă că un act este trimis sau livrat persoanei căutate și că există dovada că aceasta a primit actul în cauză sau că s-au respectat normele Actului privind notificarea sau comunicarea actelor judiciare (*delgivningslagen*). Motivele pentru care există norme cu privire la notificare sau comunicare includ faptul că instanțele judecătorești trebuie să se poată baza pe faptul că un act ajunge la persoana căreia acesta îi este adresat.

2 Care acte judiciare trebuie notificate sau comunicate în mod oficial?

Notificarea sau comunicarea trebuie efectuată dacă este prevăzută în mod expres sau dacă este necesar, în sensul unei dispoziții privind notificarea, ca actele să fie notificate sau comunicate, dar, în caz contrar, numai în cazul în care circumstanțele impun acest lucru. Un exemplu de dispoziție legală specifică care prevede că actele trebuie să fie notificate sau comunicate este situația în care trebuie să se notifice sau să se comunice părâtului o citație într-un proces civil.

3 Cine este responsabil de notificarea sau comunicarea unui act judiciar?

De obicei, autoritatea/instanța este cea care asigură notificarea sau comunicarea actelor. Se poate întâmpla însă ca autoritatea/instanța să permită unei părți, care solicită acest lucru, să efectueze notificarea sau comunicarea unui act (notificarea sau comunicarea de către o parte). O condiție prealabilă pentru notificarea sau comunicarea de către o parte este ca respectiva notificare sau comunicare să nu fie inadecvată.

4 Informații legate de adresa destinatarului**4.1 Autoritatea solicitată din acest stat membru încearcă, din proprie inițiativă, să determine locul în care se găsește destinatarul actelor judiciare care trebuie notificate sau comunicate? A se vedea, de asemenea, notificarea în temeiul articolului 7 alineatul (2) litera (c) din Regulamentul privind notificarea sau comunicarea actelor**

Autoritatea de primire caută informații privind noua adresă a destinatarului, din proprie inițiativă, în cazul în care destinatarul s-a mutat de la adresa menționată în citație.

4.2 În acest stat membru, autoritățile judiciare străine și/sau părțile la procedurile judiciare au acces la registre sau servicii care să le permită să afle adresa actuală a persoanei în cauză? Dacă da, ce registre sau servicii sunt disponibile și ce procedură trebuie urmată? Ce taxă, dacă este cazul, trebuie plătită?

Atunci când adresa unei persoane căreia urmează să i se notifice sau comunice un act judiciar sau de alt tip nu este cunoscută, Agenția fiscală din Suedia contribuie la stabilirea adresei persoanelor fizice, iar Oficiul de înregistrare a societăților din Suedia la stabilirea adresei societăților. Nu există o procedură oficială specială pentru obținerea accesului la aceste informații.

Pentru a solicita informații din partea Agenției Fiscale, puteți să o contactați la numărul de telefon +46 771567567 sau să faceți clic pe linkul

[Adresați o întrebare sau oferiți un răspuns](#) al Agenției fiscale din Suedia, care conduce la un formular prin care puteți completa întrebările privind adresa. De asemenea, puteți trimite cererea dumneavoastră prin poștă la Agenția fiscală din Suedia, SE-205 30 Malmö, SWEDEN. Puteți utiliza formularul B pentru a trimite cererea prin poștă. Informațiile din registrul de evidență a populației sunt furnizate gratuit.

Pentru a solicita informații de la Oficiul de înregistrare a societăților din Suedia, îl puteți contacta la numărul +46 771670670 sau puteți trimite cererea dumneavoastră prin e-mail la adresa bolagsverket@bolagsverket.se. De asemenea, puteți trimite cererea dumneavoastră prin poștă la Oficiul de înregistrare a societăților din Suedia, SE-851 81 Sundsvall, SUECIA. Puteți utiliza formularul B pentru a vă trimite cererea prin e-mail sau prin poștă. Se pot aplica taxe.

4.3 Ce tip de asistență pentru informațiile legate de adresa destinatarului din alte state membre oferă autoritățile acestui stat membru în temeiul articolului 7 alineatul (1) din Regulamentul privind notificarea sau comunicarea actelor? A se vedea, de asemenea, notificarea în temeiul articolului 7 alineatul (1) din Regulamentul privind notificarea sau comunicarea actelor

A se vedea 4.2.

5 În practică, care este modalitatea obișnuită de notificare sau comunicare a actului judiciar? Există metode alternative la care se poate recurge (altele decât notificările sau comunicările indirecte menționate la punctul 7 de mai jos)?

Cel mai frecvent mod de notificare sau comunicare a unui act judiciar este transmiterea prin poștă la adresa persoanei căutate (**notificare sau comunicare standard**). Scrisoarea este însoțită de o adeverință de primire a notificării sau comunicării, pe care persoana căutată este rugată să îl semneze și să îl returneze.

Metodele alternative de notificare sau comunicare (în plus față de notificarea sau comunicarea indirectă) sunt notificarea sau comunicarea prin telefon, notificarea sau comunicarea simplificată și notificarea sau comunicarea de către un executor judecătoresc.

Notificarea sau comunicarea prin telefon înseamnă că actul care trebuie notificat sau comunicat este citit la telefon persoanei căreia i se notifică sau comunică actul, acesta fiind ulterior trimis persoanei în cauză prin poștă. Pentru notificarea sau comunicarea prin telefon nu este necesară nicio confirmare de primire. Se consideră că actul a fost notificat sau comunicat de îndată ce conținutul acestuia a fost citit.

Notificarea sau comunicarea simplificată se realizează prin transmiterea prin poștă a actului la ultima adresă cunoscută a persoanei căutate, iar apoi prin trimiterea unei înștiințări la aceeași adresă în următoarea zi lucrătoare, precizând faptul că actul a fost trimis. Pentru notificarea sau comunicarea simplificată nu este necesară nicio confirmare de primire. Se consideră că actul a fost notificat sau comunicat la două săptămâni de la data trimiterii acestuia, cu condiția ca înștiințarea să fi fost trimisă conform celor prevăzute. Se poate recurge la notificarea sau comunicarea simplificată doar dacă persoana căutată a fost informată că notificarea sau comunicarea simplificată poate fi utilizată în cazul sau dosarul respectiv. În practică, aceasta înseamnă, de exemplu, că unei părți într-o cauză trebuie să i se notifice sau comunice un act o singură dată, odată cu confirmarea de primire.

Servicii speciale pentru persoanele juridice: În anumite condiții, persoanelor juridice i se pot notifica sau comunica acte prin trimiterea acestora la sediul social al societății și transmiterea unei înștiințări la aceeași adresă în următoarea zi lucrătoare. Se consideră că actul a fost notificat sau comunicat la două săptămâni de la data trimiterii acestuia, cu condiția ca înștiințarea să fi fost trimisă conform celor prevăzute.

Notificarea sau comunicarea de către un executor judecătoresc înseamnă că un act este notificat sau comunicat personal prin intermediul unei persoane autorizate în mod corespunzător pentru a efectua o astfel de notificare sau comunicare, și anume un executor judecătoresc sau un angajat al Autorității de

poliție din Suedia (*Polismyndigheten*), Autoritatea de Urmărire Penală din Suedia (*Åklagarmyndigheten*), instanța, Autoritatea de aplicare a legii din Suedia (*Kronofogdemyndigheten*) sau o societate autorizată de notificare sau comunicare.

6 Este permisă, în cadrul unei proceduri civile, notificarea sau comunicarea pe cale electronică a actelor (notificarea sau comunicarea actelor judiciare sau extrajudiciare prin mijloace de comunicare electronică la distanță, de exemplu, prin e-mail, prin aplicații internet securizate, prin fax, prin SMS etc.)? Dacă da, pentru ce categorii de proceduri este prevăzută această metodă? Există restricții în ceea ce privește disponibilitatea/accesul la această metodă de notificare sau comunicare a actelor judiciare în funcție de destinatar (practician în domeniul dreptului, persoană juridică, societate comercială sau un alt actor economic etc.)?

6.1 Ce tip de notificare sau comunicare pe cale electronică în sensul articolului 19 alineatul (1) din Regulamentul privind notificarea sau comunicarea actelor este disponibilă în acest stat membru în care notificarea sau comunicarea trebuie efectuată direct către o persoană a cărei adresă cunoscută pentru notificare sau comunicare se află într-un alt stat membru?

În cazul notificării sau comunicării standard, o autoritate poate trimite acte prin mijloace electronice unei persoane care are o adresă cunoscută pentru notificare sau comunicare într-un alt stat membru, în conformitate cu condițiile prevăzute la articolul 19 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul privind notificarea sau comunicarea actelor [a se vedea articolul 6a din Ordonanța (2008: 808) care conține dispoziții de completare a Regulamentului UE privind notificarea sau comunicarea actelor]. Prin urmare, o condiție pentru ca actele să fie notificate sau comunicate pe cale electronică este ca aceasta să nu fie inadecvată având în vedere circumstanțele cauzei. În cazul în care, din orice motiv, utilizarea poștei electronice ar fi inadecvată, trebuie aleasă o metodă diferită.

6.2 A specificat acest stat membru, în conformitate cu articolul 19 alineatul (2) din Regulamentul privind notificarea sau comunicarea actelor, condiții suplimentare în care va accepta notificarea sau comunicarea electronică prin e-mail menționată la articolul 19 alineatul (1) litera (b) din regulamentul respectiv? A se vedea, de asemenea, notificarea în temeiul articolului 19 alineatul (2) din Regulamentul privind notificarea sau comunicarea actelor
Nu au fost stabilite alte condiții.

7 Notificări sau comunicări „indirecte”

7.1 Permite legislația acestui stat membru utilizarea altor metode de notificare sau comunicare în cazul în care nu a fost posibilă notificarea sau comunicarea actelor către destinatar (de exemplu, notificarea la adresa personală, la executorul judecătoresc, prin intermediul serviciilor de curierat sau prin afișare)?

Actele pot fi notificate sau comunicate în următoarele moduri atunci când persoana căreia i se notifică sau comunică actul nu poate fi găsită fizic.

Notificarea sau comunicarea de către un executor judecătoresc care recurge la metoda de notificare sau comunicare „alternativă”: de exemplu, actul este livrat unei persoane alta decât persoana căutată pentru a i se notifica sau comunica actul respectiv, de exemplu un membru adult din locuința destinatarului sau angajatorul destinatarului. Însă destinatarul alternativ trebuie să își exprime întotdeauna consimțământul cu privire la primirea actului. Trebuie să se transmită la adresa destinatarului o înștiințare despre faptul că s-a notificat sau comunicat un act, precum și despre persoana care a primit actul.

Notificarea sau comunicarea de către un executor judecătoresc care recurge la metoda de notificare sau comunicare „pe loc”: actul este lăsat la domiciliul destinatarului, de exemplu într-o cutie poștală sau într-un loc adecvat în afara domiciliului, de exemplu pe ușă.

Notificare sau comunicare prin publicarea unui anunț: aceasta se realizează prin punerea actului la dispoziția autorității/instanței care a decis cu privire la notificare sau comunicare și, simultan, publicarea unui anunț cu privire la aceasta și la conținutul esențial al actului în Monitorul Oficial din Suedia (*Post- och Inrikes Tidningar*) și, în cazul în care există motive pentru a proceda astfel, în ziarul local. Actul este simultan transmis prin poștă la ultima adresă cunoscută a persoanei căutate.

7.2 În cazul în care se aplică alte metode, în ce moment se consideră că au fost notificate sau comunicate actele?

Actele notificate sau comunicate de către un executor judecătoresc care utilizează „notificarea sau comunicarea alternativă” sunt considerate a fi fost notificate sau comunicate atunci când au fost transmise și notificarea a fost trimisă destinatarului.

Actele notificate sau comunicate de către un executor judecătoresc care utilizează „notificarea sau comunicarea pe loc” sunt considerate a fi fost notificate sau comunicate atunci când au fost lăsate, astfel cum se descrie mai sus la întrebarea 7.1.

Se consideră că actele notificate sau comunicate prin publicarea unui anunț au fost notificate sau comunicate în termen de 2 săptămâni de la data deciziei de notificare sau comunicare în acest mod, cu condiția ca acestea să fi fost publicate și ca alte măsuri prevăzute să fi fost luate în timp util (în termen de 10 zile).

7.3 În cazul în care o altă metodă de notificare sau comunicare este depunerea actelor judiciare într-un anumit loc (de exemplu, la un oficiu poștal), cum este informat destinatarul cu privire la faptul că actele au fost depuse în acest mod?

În cazul în care un act este prea mare sau, în alte condiții, inadecvat pentru a fi trimis sau lăsat destinatarului, autoritatea poate decide, în schimb, să îl pună la dispoziția autorității în cauză sau într-un alt loc, la alegerea sa, pentru o anumită perioadă. Destinatarul trebuie să primească un avis cu privire la conținutul unei astfel de decizii.

7.4 În cazul în care destinatarul refuză să accepte notificarea sau comunicarea actelor, care sunt consecințele? Se consideră că actele au fost efectiv notificate sau comunicate dacă refuzul nu era legitim?

În cazul în care destinatarul refuză să primească un act notificat sau comunicat de către un executor judecătoresc, acesta va fi totuși considerat ca fiind notificat sau comunicat dacă este lăsat la adresa de livrare.

8 Servicii de curierat din străinătate (articolul 18 din Regulamentul privind notificarea sau comunicarea actelor)

8.1 În cazul în care serviciul de curierat livrează un act trimis din străinătate către un destinatar din acest stat membru, într-o situație în care este necesară o confirmare de primire (articolul 18 din Regulamentul privind notificarea sau comunicarea actelor), serviciul de curierat livrează actul doar destinatarului în persoană sau poate, în conformitate cu normele naționale în materie de livrări poștale, să livreze actul și unei alte persoane de la aceeași adresă?

Un act poate fi notificat sau comunicat prin poștă dacă se trimite prin scrisoare recomandată. Actul trimis este pus la dispoziție la oficiul poștal, la centrul de activități poștale sau la biroul transportatorului poștal rural. Acesta trebuie semnat de destinatarul desemnat sau de reprezentantul acestuia la prezentarea dovezii identității. Este, de asemenea, posibil ca destinatarul serviciului poștal să precizeze faptul că acceptă doar primirea în persoană.

8.2 În conformitate cu normele în materie de livrări poștale din acest stat membru, cum se poate efectua notificarea sau comunicarea actelor din străinătate, în conformitate cu articolul 18 din Regulamentul privind notificarea sau comunicarea actelor, dacă la adresa de livrare nu a fost găsit nici destinatarul, nici o altă persoană abilitată să primească livrarea (dacă este posibil, în temeiul normelor naționale în materie de livrări poștale – a se vedea mai sus)?

În cazul în care un act nu poate fi notificat sau comunicat prin scrisoare recomandată, nu există alte modalități de notificare sau comunicare prin poștă. În schimb, se pot avea în vedere alte măsuri de notificare sau comunicare, precum notificarea sau comunicarea de către un executor judecătoresc.

8.3 Oficiul poștal prevede o anumită perioadă de timp pentru ridicarea actelor înainte de a le trimite înapoi cu mențiunea nelivrat? În cazul unui răspuns afirmativ, în ce mod este informat destinatarul că are corespondență de ridicat de la oficiul poștal?

Destinatarul unui act trimis prin scrisoare recomandată este informat cu privire la acesta prin intermediul unui avis trimis la adresa de domiciliu a destinatarului, prin SMS sau prin e-mail. În mod normal, actul rămâne la locul de livrare timp de 14 zile de la data sosirii.

9 Există vreo dovadă scrisă din care să reiasă că actul judiciar a fost comunicat sau notificat?

De obicei, persoana căreia i s-a notificat sau comunicat un act semnează o confirmare de primire ori un document elaborat de către autoritate/instanță ca dovadă că actul a fost notificat sau comunicat prin telefon, prin notificare sau comunicare alternativă sau prin afișare.

10 Ce se întâmplă în situația în care destinatarul nu primește actul sau în situația în care notificarea sau comunicarea este efectuată cu încălcarea legii (de exemplu, actul este notificat sau comunicat unei persoane terțe)? În aceste condiții se poate totuși considera valabilă notificarea sau comunicarea actului (de exemplu, se pot remedia încălcările legii) sau trebuie să se facă un nou demers de notificare sau comunicare a actului?

Toate probele pot fi prezentate instanțelor suedeze și evaluate de acestea. Dacă se poate dovedi că o persoană a luat cunoștință de un act, este irelevant dacă actul respectiv a fost notificat sau comunicat conform celor prevăzute. Prin urmare, orice erori formale nu înseamnă în sine că actul trebuie să fie notificat sau comunicat din nou; mai degrabă, elementul esențial este dacă actul a fost primit de destinatarul său.

În cazul în care, pe de altă parte, se poate dovedi că persoana căreia i se notifică sau comunică actul judiciar nu l-a primit sau dacă nu s-au respectat normele care reglementează notificarea și comunicarea actelor, se poate dispune anularea unei hotărâri prin ceea ce este cunoscut drept cale de atac extraordinară.

11 În cazul în care destinatarul refuză să accepte un act din cauza limbii utilizate (articolul 12 din Regulamentul privind notificarea sau comunicarea actelor), iar instanța sau autoritatea sesizată în cauză decide, în urma verificării, că refuzul nu a fost justificat, există o cale de atac specifică pentru a contesta decizia respectivă?

Orice persoană care consideră că un act i-a fost notificat sau comunicat în mod necorespunzător poate, în contextul hotărârii definitive, să introducă o cale de atac împotriva deciziei privind notificarea sau comunicarea. În cazul în care instanța superioară constată că actul a fost notificat sau comunicat în mod necorespunzător, procedura poate fi reluată la instanța inferioară.

12 Trebuie să se plătească pentru notificarea sau comunicarea unui act și, dacă da, care este suma? Există o diferență între situația în care actul urmează să fie notificat sau comunicat în temeiul dreptului intern și situația în care cererea de notificare sau de comunicare provine dintr-un alt stat membru? A se vedea, de asemenea, notificarea în temeiul articolului 15 din Regulamentul privind notificarea sau comunicarea actelor referitoare la notificarea sau comunicarea unui act dintr-un alt stat membru

În cazul în care o autoritate este responsabilă de notificarea sau comunicarea actelor, costurile asociate respectivei notificări sau comunicări sunt suportate de către stat. Aceasta înseamnă, de exemplu, că reclamantul, în cadrul unei proceduri civile, nu trebuie să ramburseze instanței costurile suportate de aceasta cu notificarea sau comunicarea somației către părât.

Persoanele fizice sau părțile care doresc să notifice sau să comunice un act unei persoane trebuie să suporte ele însele costurile unei astfel de notificări sau comunicări. Cu titlu exemplificativ, costurile asociate angajării unui salariat al Autorității de Poliție din Suedia ca executor judecătoresc se ridică la 1 000 SEK. Ultima actualizare: 19/06/2023

Versiunea în limba națională a acestei pagini este administrată de punctul de contact RJE respectiv. Traducerile au fost efectuate de serviciile Comisiei Europene. Este posibil ca eventualele modificări aduse originalului de către autoritatea națională competentă să nu se regăsească încă în traduceri. Nici RJE și nici Comisia Europeană nu-și asumă nicio răspundere sau responsabilitate în legătură cu informațiile sau datele pe care le conține ori la care face trimitere acest document. Pentru a afla care sunt regulile privind protecția drepturilor de autor aplicabile de statul membru responsabil pentru această pagină, vă invităm să consultați avizul juridic.